

ارزیابی نمایشگرهای موجود و انتخاب نرم افزار بهینه در ایران

محمد ابراهیم پورعزیزی، دانشجوی کارشناسی ارشد سیستم های اطلاعات مکانی دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

Email: Ebrahim.Poorazizi@gmail.com

علی اصغر آل شیخ، دانشیار گروه سیستم های اطلاعات مکانی دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

Email: Alesheikh@kntu.ac.ir

آدرس : تهران - خیابان ولیعصر (عج) - بالاتر از تقاطع میرداماد - دانشکده نقشه برداری دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

تلفن : ۸۸۷۷۹۴۷۳ دورنگار: ۸۸۷۷۹۴۷۶

چکیده

زمین و چگونگی نمایش آن از دیر باز مورد توجه بشر بوده است. با توجه به پیشرفت علوم رایانه و افزایش کارآیی سخت افزار و نرم افزار های آن در حوزه سیستم های اطلاعات مکانی، رشد روز افزون اینترنت و وب و پیشرفت تکنولوژی های مبتنی بر آن، بستر بسیار مناسبی برای نمایش سه بعدی زمین فراهم گردیده و تعاریف جدیدی نظری زمین مجازی بوجود آمده است. زمین مجازی، که از آن به نمایشگر سه بعدی زمین نیز تعبیر می شود، امکان حرکت آزادانه و کاملا اختیاری، از زوایا و موقعیت های متفاوت را، در محیط مجازی، برای کاربر فراهم می نماید. از آنجاییکه نمایشگر ها از منابع داده متفاوتی استفاده کرده و در حوزه های مختلفی (نظری نمایش، ناویری و ...) مورد استفاده قرار می گیرند، قابلیت های گوناگونی را در اختیار کاربران قرار می دهند. بنابراین، در انتخاب نوع نمایشگر عوامل متعددی نظری هزینه، تکنولوژی مورد استفاده، موقعیت منطقه، نوع کاربری، امکان افزودن لایه های اطلاعاتی دلخواه، دقیق نمایش مورد نظر و سطح جزئیات حائز اهمیت می باشد.

در این مقاله سعی شده است که ابتدا مقایسه ای میان نمایشگر های موجود: Microsoft Virtual Earth، Google Earth، ESRI ArcGIS Explorer و NASA World Wind، Earth 3D جهت استفاده بهینه در ایران پیشنهاد گردد.

کلمات کلیدی: نمایشگر، زمین مجازی، ناویری، 3D GIS